

[Josiassen.]

kunde findes en Mellevej, saaledes atman, om man just ikke gik til de 35 Meter, kom til en anden Bestemmelse, der var mere tilfredsstillende end den foreslaaede. Naar Foreningen har fremsat dette Ønske, er det jo af Hensyn til Fiskebestandens Bevarelse, og Bestræbelser i den Retning kommer ikke alene Ferskvandsfiskeriet, men paa mange Omraader ogsaa Saltvandsfiskeriet til gode.

I § 15 er der indsat en Fredningstid for en ny Fisk — ja, maaske ikke ny, men i hvert Fald en Fisk, man ikke har kendt meget til tidligere, nemlig Sandart. Til denne Fisk stiller man fra Ferskvandsfiskernes Side store Forventninger, idet man gør gældende, at det er en Fisk, der utvivlsomt vil komme til at træde i Stedet for Laks, en meget kødfuld og velsmagende Fisk. Det er efter min Mening rigtigt, at der er optaget en Fredningsbestemmelse for denne Fisk, men jeg tror, jeg tør sige, at den ikke fuldt ud tilfredsstiller de Fiskere, der særlig interesserer sig for den.

Ministeriet har ikke kunnet gaa med til Foreningens Ønske om en længere Fredningstid for Laks og Ørred. Lovforslaget fastsætter en Fredningstid fra 1. November til 31. December, hvorimod Ferskvandsfiskeriforeningen ønsker Fredningstiden fra 15. Oktober til 15. Januar, altsaa en Maaned mere. Jeg ser godt den Vanskelighed, der kan være paa dette Punkt mellem Ferskvandsfiskeriet og Saltvandsfiskeriet, men hvis det er rigtigt, hvad denne Forening og Sportsfiskeriforeningen hævder, at saafremt der ikke gøres noget effektivt for at bevare og fremelske denne velsmagende og værdifulde Fisk, vil Resultatet blive, at den uddør — hvilket jeg naturligvis ikke tør fastslaa, men jeg synes, man maa lytte til de Ønsker, der fremsættes fra den Side —, saa vil en Bestemmelse som den her foreslaaede hverken være til Fordel for dem, der driver Fiskeri i ferske Vande, eller for dem, der driver Fiskeri i Saltvand.

Ligesom den ærede sidste Taler mener jeg, at en Fredningsbestemmelse vedrørende Gedden maa optages. Jeg tror, det vil tilfredsstille de Fiskere, der særlig er interesserede i Fangsten af denne Fiskeart.

I § 18 bestemmes det, hvilke Redskaber og Fangstmaader der er forbudt. Det hedder under Litra f., at alt Fiskeri med Garnredskaber er forbudt fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen. Fra den Egn, jeg stammer fra, er jeg opfordret til at virke hen til, at denne Bestemmelse udgaar. Det er en gammel Bestem-

melse, men jeg kan ikke ret forstaa, at den skal opretholdes. Naar man de 6 Dage om Ugen tillader Fiskeri i ferske Vande, og naar man tillader Saltvandsfiskeri i 7 Dage om Ugen, hvorfor skulde man saa ikke kunne tillade det her omhandlede Fiskeri? Man paaistaar endogsaa aldeles bestemt fra deres Side, som er interesserede i dette Fiskeri — jeg ved ikke, om det passer —, at i dette Døgn fra Lørdag Aften til Mandag Morgen vandrer Aalen ud af Ferskvandene og søger ud i Saltvand. Ved det i sin Tid meget omtalte Kolindsund med dens store Kanaler drives der et ikke ringe Fiskeri, ikke mindst Aalefiskeri, og herfra har man gentagne Gange søgt om Dispensation fra denne Bestemmelse, men har faaet Afslag. Der staar i Loven, at Ministeren kan dispensere, men de Folk derovre har ikke haft Held med deres Henvendelse til Ministeren eller til Direktoratet i saa Henseende. Jeg vil haabe, at denne i og for sig forældede Bestemmelse maa vige for de Krav, der nu om Stunder stilles til Fiskeriet. Det kan jo neppe være af Hensyn til Helligdagsfreden, at man har indført en saadan Bestemmelse; det er der vist heller ingen Grund til, for Ferskvandsfiskerne er vel ikke mere ugudelige end Saltvandsfiskerne. Men det er et Spørgsmaal, man kan drøfte i Udvalget, og jeg haaber, der vil blive taget skyldigt Hensyn til de Ønsker, der næres paa dette Punkt.

Dette var de Bemærkninger, jeg ønskede at gøre til Lovforslaget om Ferskvandsfiskeri, og jeg skal hermed tilsige mit Partis Støtte til en hurtig Gennemførelse af begge Lovforslagene.

S. Rasmussen: Vi kan fra vor Side i al Almindelighed tiltræde begge disse Lovforslag. Der er enkelte Ting, som vi maaske kunde ønske forandret, men det mener jeg bedst lader sig drøfte i Udvalget, og jeg skal derfor ikke komme ind paa det her, særlig efter den Gennemgang, som allerede er sket.

Jeg har med Interesse baade hørt og læst, hvad den højtærede Minister har sagt angaaende Fiskerilovgivningen. Han mente, at det var bedre, at denne Lovgivning var givet i store Træk og efter store Linier, og man saa ordnede Resten ved Vedtægter, som kunde passe efter de forskellige Steder og de forskellige Fiskeredskaber og efter de Forhold, hvorunder dette meget forskelligartede Erhverv i det hele drives. Jeg er enig med den højtærede Minister i en saadan Opfattelse. Det kan gælde for Fiskeriet — det kan maaske ogsaa